Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE
(Camera a treia)
29 septembrie 2010

Cauza F-41/08

Stephanie Honnefelder
împotriva
Comisiei Europene

„Funcție publică — Concurs general — Neînscriere pe lista de rezervă — Desfășurarea probei orale — Stabilitatea comisiei de evaluare”

Obiectul: Acțiune formulată în temeiul articolelor 236 CE și 152 EA, prin care doamna Honnefelder solicită, în principal, anularea deciziei Comisiei din 10 mai 2007 de a nu o înscrie pe lista de rezervă a concursului general EPSO/AD/26/05 și a deciziei de respingere a reclamației sale din 14 decembrie 2007

Decizia: Anulează decizia Comisiei din 10 mai 2007 de a nu o înscrie pe reclamantă pe lista de rezervă a concursului EPSO/AD/26/05. Obligă Comisia la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Sumarul hotărârii

Funcționari — Concurs — Comisie de evaluare — Componență
(Statutul funcționarilor, anexa III art. 3)

Pentru a stabili dacă procedura care a fost urmată în cursul probelor orale ale unui concurs a îndeplinit cele două cerințe fundamentale de obiectivitate și de egalitate în evaluarea candidaților, trebuie să se procedeze la o analiză globală a organizării probelor orale în circumstanțele specifice ale speței, avându-se în vedere toți factorii pertinenți. Acești factori cuprind printre altele numărul de candidați cărora li s-a permis să participe la probe, fluctuația în compunerea comisiei de evaluare, o atenție deosebită acordată prezenței președintelui comisiei, respectiv supleantului acestuia, și măsurile de coordonare luate pentru a garanta aplicarea coerentă a criteriilor de notare.

Absențele președintelui comisiei de evaluare din cadrul unui concurs general cu participare numeroasă, considerate separat, nu sunt de natură să justifice anularea unei decizii a comisiei de evaluare atunci când rămân limitate ca număr și când, în timpul acestor absențe, comisia de evaluare a concursului a fost prezidată de președintele supleant, care asistase împreună cu președintele la marea majoritate a probelor, asigurând astfel o continuitate în conducerea comisiei de evaluare. Aceste absențe ale președintelui trebuie evaluate comparativ cu ceilalți factori pertinenți pentru a determina dacă s-a asigurat o stabilitate suficientă în compunerea comisiei de evaluare.

Indiferent de prezența președintelui comisiei de evaluare la probe, se impune prezența importantă a unui număr suficient de examinatori pentru a garanta coerența notării, precum și aprecierea comparativă a candidaților. Cu toate acestea, ținând seama de dificultățile legate de organizarea unui concurs cu participare numeroasă, pentru ca în cadrul comisiei de evaluare să existe un nucleu de examinatori în măsură să asigure o stabilitate suficientă, nu este necesar ca membrii acestui nucleu să fi asistat la toate probele. În această privință, un membru supleant al unei comisii de evaluare a unui concurs poate înlocui un membru titular în cazul absenței acestuia din urmă. Totuși, atunci când rata de prezență a membrilor titulari este deosebit de scăzută, o astfel de absență necesită o justificare.

În cazul în care nucleul de examinatori prezent la probe s-a limitat la președintele comisiei de evaluare și la supleantul său, ceilalți membri ai comisiei neasistând la un număr suficient de probe, iar comisia de evaluare neavând o alcătuire identică la un număr mare dintre probele orale, compunerea comisiei de evaluare a unui concurs nu prezintă un grad de stabilitate de natură să asigure respectarea principiilor obiectivității notării și egalității de tratament, ceea ce, având în vedere importanța acestor principii, trebuie calificat drept o încălcare a normelor fundamentale de procedură. Într-o astfel de situație în care stabilitatea comisiei de evaluare este redusă, circumstanțele potrivit cărora, pe de o parte, președintele supleant asistă, împreună cu președintele, la partea inițială a probelor pentru a asimila modul de aplicare a criteriilor de evaluare și, pe de altă parte, comisia de evaluare se pune de acord în prealabil cu privire la modalitățile de evaluare nu pot fi considerate drept circumstanțe care garantează coerența notării.

(a se vedea punctele 39, 47, 48, 51, 58 și 59)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 12 martie 2008, Giannini/Comisia, T-100/04, RepFP, p. I-A-2-9 și II-A-2-37, punctele 205, 209-212 și 215

Tribunalul Funcției Publice: 13 decembrie 2006, Neophytou/Comisia, F-22/05, RecFP, p. I-A-1-159 și II-A-1-617, punctele 44 și 56